

Ἐν μαθήματι ζωολογίας εἰς τὸ περί ωτὸς κεφάλαιον:
— Ποῦ κεῖται ὁ λαβύρινθος;
Ἄν μαθητὴς: εἰς τὴν Κρήτην.

*

Τὸ ἄκρον ἄωτον ἐρωτικῆς αἰδημοσύνης:
Νὰ τρέπεται νὰ ἀποσύρῃς ἀπὸ τὰ χεῖλη της... τὰ χεῖ-
λη σου.

*

Τί ὥραϊα ποῦ τὰ γράφει τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα! Δὲν ἠ-
κούσθησαν, λέγει, ζητωκραυγαὶ ἀπὸ τὰ θεωρεῖα μεθ' ὅλην
τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς
βουλῆς· ἀλλ' ἀντὶ ζητωκραυγῶν φωναί: ὁ Ζούρκας, ὁ Μάν-
τζας!

Ἰπάρχει φυλὴ Ἀμερικανῶν ἀγρίων, οἵτινες ἀντὶ ἐνδυ-
μάτων καλύπτουσι μὲ χρώματα τὰ μέλη των· δύνασθε ἀ-
ξιόλογα νὰ τοὺς ἀντικρύσετε μὲ βελάδα, μὲ πανταλόνι,
μὲ λαίμοδετην... ἀπὸ χρώματα, παρωδοῦντας τὸ ἐνδυμα
καὶ εἰρωνευομένους τὴν γυμνότητά των. Μὲ τοιοῦτους
χρωματισμοὺς φκασιδώνει τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα τὴν γυ-
μνότητα τῶν ἐπιχειρημάτων του.

Τί ὥραϊα ποῦ τὰ γράφει!

Ὁνουλουλοῦ.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες
ὠραιότατον πάλιν ἄρθρον τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτοῦ
μας Timeson, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν:

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ

7

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

7

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια γὰρ προηγούμενον ἀριθ. 361)

Οὐδὲν λοιπὸν ἐκ τῆς διδασκαλίας μου εἶνε δυνατόν
ποτε πρακτικῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ. Οὐχ ἤττον αὐτὰ δὲν ἐ-
θλαψαν τὴν ἀνθρωπότητα· ἄλλως τε ἡ μερικὴ αὐτῶν ἐ-
φαρμογὴ, ἥτις καὶ εἶναι ἀπαράιτητος διὰ τὸ καλὸν τοῦ
ἀνθρώπου, πρὸ πολλοῦ ἐγένετο καὶ γίνεται ἔτι· δὲν ἐπε-
ρίμενον ἀπὸ ἐμὲ νὰ τὴν μάθωσιν. Ἡ θεϊκὴ μου ἄξια ἐ-
ξέπεσε πολὺ, διότι δὲν ἐδίδαξιν τίποτε νέον καὶ ὑψηλόν,
καὶ ἐντρέπομαι βλέπων σήμερον μετὰ θαυμασμοῦ τὴν σο-
φίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐπὶ πλέον δὲ ἡ εἰς τὴν Γῆν ὑπερφυ-
σικὴ παρουσία μου ἔφερον ἐκεῖνα τὰ ὀλεθρία ἀποτελέ-
σματα, τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου σῆς ἀνέφερα. Ἐπεθύμουν
καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαφρύνω τὴν συνειδήσιν μου, ἂν
καὶ ἄργα ὀλίγον, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως ὅλων τῶν κολα-

Εἰς τὸ φύλλον ἐπίσης τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχωμεν τὸ ἐν
τῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Ὑγιεινῆς ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Α. Ζίννη
περὶ τῶν προσφορωτέρων προφυλακτικῶν μέσων ἀπὸ τῶν
ὀξέων τοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ.

Προμηθευθῆτε τὸ φύλλον ὅλαι αἱ μητέρες!

Ἡ νεοσύστατος Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἤρχισε νὰ ἐρ-
γάζεται μὲ τὰ σωστά της. Τώρα ὑπὸ τὸν διεύθυνσιν τοῦ
νοσημονεστάτου νέου προέδρου της κ. Περικλέους Σούτσου
ἐλπίζομεν νὰ ἀναδειχθῇ χρησιμώτατον σωματεῖον. Ἐρ-
γάζονται ἀγγλικῶτατα. Λίγα λόγια, πολλὰ ἔργα. Τὸ
γραφεῖον τοῦ δαμαλισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν της θ' ἀρ-
χίσῃ νὰ ἐργάζεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Θὰ ληφθῇ φρον-
τίς καὶ περὶ ταμείου καλλιέργειας τῆς δαμαλίδος.

Φρικτὸν, ἀλλὰ ἀληθές! Ἀνευρέθη ἡ καρδιά τοῦ
Κανάρη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐντὸς ἀπο-
πίτου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν!

Εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῆς Ὑγιεινῆς ὁ κ. Σούτσος ὁμιλῶν
περὶ τῆς προλήψεως τῶν κατοίκων τῆς ἐξοχῆς κατὰ τοῦ
ἐμβολιασμοῦ διηγήθη χαριέστατον ἀνέκδοτον.

Ὅπως ἀναγκασθοῦν οἱ κάτοικοι κομποπόλεως τινος νὰ
ἐμβολιασθοῦν ἐπὶ τέλους, εἶχε σταλῇ καὶ ἐν στρατιωτι-
κὸν ἀπόσπασμα εἰς τὸ χωρίον.

Ὁ ἀποσπασματάρχης ἐζήτησεν ὁδηγίαν ἐκ τοῦ Ὑγιει-
νομικοῦ Τμήματος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν,
τηλεγραφῆσας:

— Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης νὰ μεταχειρισθῶ ὄπλα;

ζομένων ἐν Ἀθήναις καὶ διὰ τῆς ἀτιμωρησίας ὅλων τῶν
μελλόντων νὰ ἀποθάνωσιν. Ἐὰν ἡ τιμωρία εἶνε ὠφέ-
λιμος ἐν καιρῷ ζωῆς, μετὰ θάνατον ὅμως εἶνε ἀνωφε-
λὴς καὶ ἀδικος· διότι σῆς ἀπέδειξα ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν
εἶναι ὑπεύθυνος ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ χάρις ἐξ ὑμῶν ἐξαρτά-
ται, ὦ πολυεύσπλαγγέ μου πάτερ· ἀναφέρομαι εἰς τὴν
γενναιότητα καὶ τὸ φιλοδίκαιόν σας.

Ὁ Παντοδύναμος, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας
τοῦ Μονογενοῦς, ἐκεῖτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ τοῦ προσφιλοῦς
του μαλθακοῦ καὶ χνοώδους τάπητος τῆς Δαμασκού, ἡ-
ρίζων διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὴν ἀμβροσίαν κεφαλὴν του καὶ
διὰ τῆς ἄλλης θωπεύων ἐλαφρῶς τὰς λευκὰς ἀργυροειδεῖς
φαβορίτας του· ἐν ἀθάνατον μειδίαμα ἦτο διακεχυμένον
ἐπὶ τοῦ προσώπου του, τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν εἶχε δια-
δεχθῇ τὴν προτέραν φοβεράν ὀργὴν του· ἦτο ὁ πλέον εὐμε-
τάβητος χαρκτήρ· εἶπεν ὅμως πλήρη συνειδήσιν τοῦ
ἐλαττώματος τούτου, διὸ πρὸς ἀποφυγὴν ὀλεθρίων συμβάν-
των, τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ὡς ἐκ τῆς παντο-
δυναμίας του, ὑπετάσσετο ἐκούσίως εἰς τὰς συμβουλὰς
καὶ τὴν γνώμην τοῦ υἱοῦ του, σπανίως μόνον καὶ πρὸς
στιγμὴν ἀντιλέγων καὶ ἀντιπράττων πρὸς αὐτόν. Καὶ οὐ-
τὸς ὅμως δὲν κατεχρᾶτο τῆς ἀδυναμίας ταύτης τοῦ πα-
τρός· διὸ καὶ πρώτην φορὰν ἤδη, ἀφοῦ ἐμελέτησεν ἐπὶ
πολὺν καιρὸν καὶ ἐπέισθη περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἰδεῶν
του, ἀπεφάσισε νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτὰς καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν
ἐφαρμογὴν των.